

3. О Стратегии развития информационного общества в Республике Беларусь на период до 2015 года и плане первоочередных мер по реализации Стратегии развития информационного общества в Республике Беларусь на 2010 год : Постановление Совета Министров Республики Беларусь, 9 августа 2010 г., № 1174 [Электронный ресурс] // ЭТАЛОН. Законодательство Республики Беларусь / Нац. центр правовой информ. Респ. Беларусь. – Минск, 2015. – Режим доступа : <http://www.pravo.by/main.aspx?guid=1881>.
4. О мерах по совершенствованию использования национального сегмента сети Интернет : Указ Президента Республики Беларусь, 1 февраля 2010 г., № 60 [Электронный ресурс] // ЭТАЛОН. Законодательство Республики Беларусь / Нац. центр правовой информ. Респ. Беларусь. – Минск, 2015. – Режим доступа : <http://www.pravo.by/main.aspx?guid=1881>.

REFERENCES

1. Vinogradova, G.V. (2006), *Pravove reguluvannya informatsiynykh vidnosyn v Ukraini : navch. posibnyk* [Legal regulation of informational relations in Ukraine: schoolbook], Vydavnytstvo «Yustinian», Kyiv, Ukraine.
2. Polenina, S.V. and Silchenko, H.V. (1987), *Nauchnye osnovy tipologii normativno-pravovykh aktov v SSSR* [Scientific bases of statutory and legal enactments in USSR], Nauka, Moscow, Russia.
3. (2015), Resolution of the Ministers Council of Republic of Belarus: № 1174 „About the Strategy of society informational development in Belorussian Republic during the period before 2015 and plane of primary measures by the Strategy realization of society informational development to the year 2010”, August 9-th, 2010, available at : <http://www.pravo.by/main.aspx?guid=1881>.
4. (2015), Presidential Decree of Belorussia Republic: № 60, „About the measures by the improvement of using of national Internet section”, February 1-st, 2010, available at: <http://www.pravo.by/main.aspx?guid=1881>.

УДК 338.43: 005.584 (477)

РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ДЕРЖАВНОГО КОНТРОЛЮ В АГРОПРОМИСЛОВОМУ КОМПЛЕКСІ УКРАЇНИ

Литовченко В.С., здобувач

*Запорізький національний університет, вул. Жуковського, 66, м. Запоріжжя, Україна
litovchenkovs@mail.ru*

У науковій статті досліджуються поняття та сутність державного контролю, а також напрями реформування системи державного контролю в агропромисловому комплексі України. Аналізуються правові засади здійснення державного контролю в сільському господарстві та формулюються конкретні пропозиції щодо удосконалення чинного законодавства. Пропонується чітко визначити правовий інструментарій здійснення державного контролю і закріпити відповідний перелік правових засобів у Законі України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності».

Ключові слова: державний контроль, сільське господарство, агропромисловий комплекс, реформування, господарська діяльність, перевірка, ревізія, моніторинг, продукція.

РЕФОРМИРОВАНИЕ СИСТЕМЫ ГОСУДАРСТВЕННОГО КОНТРОЛЯ В АГРОПРОМЫШЛЕННОМ КОМПЛЕКСЕ УКРАИНЫ

Литовченко В.С.

*Запорожский национальный университет, ул. Жуковского, 66, г. Запорожье, Украина
litovchenkovs@mail.ru*

В научной публикации исследуются понятие и сущность государственного контроля, а также направления реформирования системы государственного контроля в агропромышленном комплексе Украины. Анализируются правовые основы осуществления государственного контроля в сельском хозяйстве и формулируются конкретные предложения относительно усовершенствования действующего законодательства. Предлагается четко определить правовой инструментарий осуществления

государственного контроля и закрепить соответствующий перечень правовых средств в Законе Украины «Про основы государственного надзора (контроля) в сфере хозяйственной деятельности».

Ключевые слова: государственный контроль, сельское хозяйство, агропромышленный комплекс, реформирование, продукция, хозяйственная деятельность, проверка, ревизия, мониторинг.

REFORMING THE STATE CONTROL SYSTEM IN THE AGRICULTURAL SECTOR OF UKRAINE

Litovchenko V.S.

*Zaporizhzhya national university, str. Zhukovskiy, 66, Zaporizhzhya, Ukraine
litovchenkovs@mail.ru*

In a scientific publication explores the concept and nature of state control. The study determined the direction of reforming the system of state control in the agricultural sector of Ukraine. Analyzes the legal foundations of state control in agriculture and formulate concrete proposals regarding the improvement of the existing legislation. It is proposed to clearly define the legal instruments of state control and fix the relevant list of remedies in the Law of Ukraine «On fundamentals of state supervision (control) in the sphere of economic activity».

In modern conditions of reforming the administrative legislation, bringing it into compliance with European law, the question about state control in various sectors of the Ukrainian economy gets especial importance. It's given the fact that Ukraine is an agrarian country, it is important to investigate the features of state control in the agricultural sector.

State control – is an important element of governance. In general terms it can be defined as a systematic verification of compliance with laws and other regulations, observance of state discipline and order. It is carried out by the intervention of control subjects in the operational activities of the controlled entities as well as by stopping or cancelling acts of management, use of coercive measures against the officials under control.

State control in agriculture – is established by the law and a certain control function of the relevant authorities. This function is implemented in the branches of material production, growing crops and breeding livestock for the population with food.

The purpose of the state control in agriculture is to influence the behavior of actors, identification and elimination of crime and bring the perpetrators to justice. An important function of state control in agriculture is the prevention of crime.

Overall control in the agricultural sector of Ukraine carries Ministry of Agrarian Policy and Food. The control functions in the field of public relations also serve as the State Service for Food Safety and Consumer Protection. Land protection function performs the State Ecological Inspectorate of Ukraine.

The main legal methods of state control in agriculture offered include: audits, auditing, accounting, audit, withdrawal of product samples and documents, examination of the quality and composition of products, issuing orders to eliminate the causes of violations of the law, the installation of surveillance cameras and electronic registration number manufactured products. On the basis of the research proposed to amend existing national legislation and to adopt the Law of Ukraine «On public control».

Key words: state control, agriculture, agribusiness, reforming, products, operations, inspection, auditing and monitoring.

У сучасних умовах реформування адміністративного законодавства, приведення його у відповідність до норм європейського права особливої актуальності набуває питання здійснення державного контролю в різних секторах української економіки. Враховуючи те, що Україна позиціонує себе насамперед як аграрну державу, важливо дослідити особливості здійснення державного контролю в агропромисловому комплексі.

Різні аспекти державного контролю досліджували у своїх працях такі відомі вчені-адміністративісти, як В.Б. Авер'янов, О.Ф. Андрійко, І.В. Арістова, Д.Н. Бахрах, А.І. Берлач, Ю.П. Битяк, І.П. Голосніченко, С.Т. Гончарук, Т.О. Коломоєць, В.К. Колпаков, А.Т. Комзюк, М.Ю. Кравчук, О.В. Кузьменко, В.І. Курило, В.В. Ладиченко, І.Ю. Ломакіна, Р.С. Мельник, Н.Р. Нижник, Н.В. Хорошак, В. К. Шкарупа, В.З. Янчук та ін. Проте оптимізація системи органів виконавчої влади України, ліквідація одних та поява нових контролюючих органів актуалізують дослідження напрямів реформування системи державного контролю в агропромисловому комплексі України.

Метою написання цієї наукової статті є дослідження поняття та сутності державного контролю в агропромисловому комплексі України, а також визначення перспективних напрямів його реформування, удосконалення чинного адміністративного законодавства.

Методологія дослідження ґрунтується на органічному поєднанні філософських, загальнонаукових та спеціально-юридичних методів дослідження. Серед останніх використовується формально-юридичний метод, а також метод юридичного моделювання.

Предметом дослідження є система державного контролю в агропромисловому комплексі України.

У сучасному світі можна виділити два основні підходи до сутності державного контролю за діяльністю суб'єктів господарювання, включаючи відносини у сфері сільського господарства та

аграрно-промислового комплексу України. Перший – консервативний, що передбачає активне втручання держави у сферу економіки, посилений державний контроль за діяльністю суб'єктів господарської діяльності. Другий – ліберальний, що передбачає мінімальне втручання держави у сферу приватних економічних відносин, коли держава виконує тільки роль «нічного сторожа»; відповідно, і державний контроль за діяльністю суб'єктів господарських відносин є мінімальним.

Крім того, можна виділити і третій підхід, який поєднує елементи перших двох: держава активно втручається та контролює лише деякі галузі народного господарства і майже не втручається в інші. До об'єктів посиленого контролю з боку держави відносяться зазвичай найбільш пріоритетні та суспільно значущі галузі економіки. Сільське господарство України та діяльність агропромислового комплексу саме і виступають об'єктом особливої уваги з боку держави, адже Україна є аграрною країною, вітчизняний агропромисловий комплекс є бюджетотворюючим, ефективне функціонування та розвиток сільського господарства в Україні є пріоритетним напрямом розвитку національної економіки, особливо враховуючи системну світову продовольчу кризу та потенціал України, яка володіє значним запасом родючих земель – чорноземів. Таким чином, державний контроль у сільському господарстві є важливим елементом державного управління і від його ефективності залежить розвиток всієї держави.

Отже, державний контроль є важливим елементом системи державного управління і, на думку вітчизняних науковців, становить собою систематичну перевірку виконання законів, інших нормативно-правових актів, дотримання державної дисципліни та правопорядку, що полягає у втручанні суб'єктів контролю в оперативну діяльність підконтрольних суб'єктів, у зупиненні або скасуванні актів управління, застосуванні заходів примусу щодо підконтрольних посадових осіб [1, с. 236; 2, с. 115].

Державний контроль є одним з елементів державного регулювання. І.Ю. Ломакіна зазначає, що державне регулювання сільського господарства – це вид державної діяльності, реалізації завдань і функцій держави, що проявляється через діяльність уповноважених структур, спрямовану на здійснення у межах повноважень, визначених законом, безперервного, цілеспрямованого організаційного впливу на виробництво, переробку, реалізацію сільськогосподарської продукції та інші види пов'язаних із цим відносин з метою забезпечення продовольчої безпеки, ефективного використання земельних та інших природних ресурсів, дотримання законодавства, попередження правопорушень та захист прав громадян [3, с. 15-16].

До ознак і особливостей державного регулювання сільського господарства слід віднести такі: закріплення на конституційному рівні основних засад державного регулювання сільського господарства та зобов'язань держави в цій сфері; здійснення державного регулювання сільського господарства в умовах адміністративної, аграрної та земельної реформ; вплив на зміст державного регулювання сільського господарства аграрної політики України; поліфункціональна спрямованість державного регулювання сільського господарства; цілеспрямованість та результативність державного регулювання сільського господарства; урегульованість державного регулювання сільського господарства у відповідних правових приписах чинного законодавства; державне регулювання сільського господарства надає відносинам між суб'єктами певної правової форми, яка має державно-владний характер та вказує на міру можливої та необхідної поведінки; виняткове значення та пріоритетність розвитку сільського господарства як безпосереднього об'єкту державного регулювання; має специфічний набір методів та способів державного регулювання сільського господарства, зумовлених необхідністю врахування публічно-правових інтересів суспільства [3, с. 16].

Державно-правове регулювання агропромисловим комплексом, крім функцій управління, передбачає здійснення органами державного управління державного контролю за додержанням аграрного законодавства всіма аграрними товаровиробниками. Міністерство аграрної політики та продовольства України у відповідності до Положення про нього забезпечує здійснення контролю за використанням та охороною земель усіх категорій та форм власності; охороною праці в аграрному секторі економіки; якістю та безпечністю сільськогосподарської продукції; технічним станом тракторів, самохідних шасі, самохідних сільськогосподарських, дорожньо-будівельних і меліоративних машин, причіпного та навісного сільськогосподарського обладнання, інвентарю, сільськогосподарської техніки, інших механізмів; племінною справою у тваринництві.

Крім того, Мінагрополітики здійснює контроль за діяльністю аграрної біржі у сфері надання кредитних і тваринницьких дотацій; здійснює в межах компетенції заходи щодо регулювання та контроль за умовами виробництва та реалізації цукру; здійснює в установленому порядку контроль за дотриманням вимог до якості вищої освіти вищими навчальними закладами, що знаходяться у сфері управління Мінагрополітики України; здійснює контроль за діяльністю оптових ринків сільськогосподарської продукції; контролює діяльність підприємств, установ та організацій, що належать до сфери його управління [4].

Як приклад нормотворчої та контрольної діяльності Міністерства аграрної політики та продовольства України можна навести Наказ Міністерства аграрної політики та продовольства України від 1 липня 2015 р. № 252 «Про затвердження змін до Порядку підтвердження для ввезення в Україну насіння і садивного матеріалу сортів рослин для селекційних, дослідних робіт і експонування», зареєстрований в Міністерстві юстиції України 17 липня 2015 р. за № 856/2730, яким внесені зміни до Порядку підтвердження для ввезення в Україну насіння і садивного матеріалу сортів рослин для селекційних, дослідних робіт і експонування, затвердженого наказом Мінагрополітики України від 20 лютого 2013 р. № 116, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 18 березня 2013 р. за № 435/22967.

Пункт 4 зазначеного Порядку викладений у новій редакції, згідно з якою обсяг насіння і садивного матеріалу, що ввозиться в Україну для селекційних, дослідних робіт і експонування, ввозиться в кількості, що визначається для забезпечення проведення польових досліджень з кваліфікаційної експертизи сортів рослин на придатність для поширення в Україні з розрахунку один зразок на один рік на одну точку досліджень. Причому кількість точок дослідження не може перевищувати тридцяти.

Змінами також передбачено, що суб'єкт господарювання, що одержав підтвердження для ввезення в Україну насіння і садивного матеріалу сортів рослин для селекційних, дослідних робіт і експонування, не пізніше 1 лютого року, наступного за роком, у якому було здійснено ввезення, письмово інформує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, за місцем державної реєстрації суб'єкта господарювання щодо кількості ввезеного насіння та його використання (місце вирощування, обсяги одержаного врожаю, подальше використання) [5].

Таким чином, вищезазначений Порядок регламентує порядок здійснення державного контролю у галузі рослинництва щодо ввезення в Україну насіння і садивного матеріалу сортів рослин для селекційних, дослідних робіт і експонування.

М.Ю. Кравчук за результатами дисертаційного дослідження сформулювала теоретичне поняття державного контролю у сільському господарстві України, під яким слід розуміти нормативно-встановлену й управлінсько-визначену функцію відповідних органів, реалізація якої передбачена в галузі матеріального виробництва, що займається вирощуванням сільськогосподарських культур та розведенням сільськогосподарських тварин для забезпечення населення продуктами харчування, а промисловості – сировиною і має на меті вплинути на поведінку суб'єктів, виявити і усунути правопорушення та притягнути винних осіб до відповідальності [6, с. 12]. В цілому варто погодитись із таким визначенням державного контролю у сільському господарстві, але доцільно доповнити його обов'язковою вказівкою на превентивну (попереджувальну) функцію державного контролю (окрім зазначеної мети виявити й усунути правопорушення та притягнути винних осіб до відповідальності).

Безпосередньо контрольні функції в агропромисловому комплексі України до недавнього часу здійснювала Державна інспекція сільського господарства України, яка згідно з Положенням про неї була центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовувалася і координувалася Кабінетом Міністрів України через міністра аграрної політики та продовольства України. Вказана інспекція входила до системи органів виконавчої влади і забезпечувала реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі [7].

Повноваження Держсільгоспінспекції України були достатньо широкими та дозволяли її співробітникам здійснювати державний контроль в агропромисловому комплексі України. Проте перелік функцій Держсільгоспінспекції був занадто розпоросеним, несистематизованим, деякі функції були суто декларативними (наприклад, боротьба з фальсифікацією виноробної продукції в Україні).

Згідно з Постановою Кабінету Міністрів України «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади» від 10 вересня 2014 р. № 442 Державна інспекція сільського господарства була

ліквідована. Функції здійснення реєстрації та обліку машин було покладено на Міністерство внутрішніх справ, функції здійснення державного нагляду (контролю) у частині експлуатації та технічного стану машин – на Державну службу з безпеки на транспорті, функції здійснення сертифікації насіння та садивного матеріалу – на Державну службу з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів, функції здійснення державного нагляду (контролю) у частині дотримання земельного законодавства, використання та охорони земель усіх категорій та форм власності, родючості ґрунтів – на Державну екологічну інспекцію [8].

Згідно з п.6 зазначеної Постанови центральні органи виконавчої влади, що припиняються згідно з цією постановою, продовжують здійснювати повноваження та функції у визначених сферах до завершення здійснення заходів з утворення центральних органів виконавчої влади, яким передаються повноваження та функції центральних органів виконавчої влади, що припиняються.

30 червня 2015 р. Кабінет Міністрів України прийняв Постанову «Про ліквідацію територіальних органів Державної інспекції сільського господарства» за № 447, згідно з п. 1 якої ліквідуються як юридичні особи публічного права територіальні органи Державної інспекції сільського господарства за переліком згідно з додатком. Проте цією ж постановою встановлено, що територіальні органи, які ліквідуються згідно з п. 1, продовжують виконання своїх функцій і повноважень до їх передачі відповідним органам виконавчої влади [9].

Згідно зі ст.34 Закону України «Про дорожній рух» та ст.21 Закону України «Про систему інженерно-технічного забезпечення агропромислового комплексу України» відомчу реєстрацію та облік тракторів, самохідних шасі, самохідних сільськогосподарських, дорожньо-будівельних і меліоративних машин, сільськогосподарської техніки, інших механізмів здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі.

Згідно з Положенням про Державну інспекцію сільського господарства України, затвердженим Указом Президента України від 13 квітня 2011 р. № 459/2011 [7] ці завдання покладені на Державну інспекцію сільського господарства України, яка утворена Указом Президента України від 9 грудня 2010 р. № 1085/2010 «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади» [10].

Таким чином, у зв'язку з ліквідацією Держсільгоспінспекції України та передачею її функцій іншим органам існує необхідність внесення відповідних змін до чинного законодавства України.

Важливо також наголосити на доцільності використання інноваційних технологій в процесі здійснення державного контролю в сільському господарстві України. Йдеться насамперед про використання електронних вимірювальних приладів у поєднанні з автоматизованими електронними базами даних, коли, наприклад, дані з елеваторів, пунктів зважування відразу попадають до комп'ютерної системи обліку виробленої сільськогосподарської продукції. Не менш ефективним вбачається використання камер відеоспостереження. Також слід зазначити, що державний контроль у сільському господарстві України повинен доповнюватися системою засобів громадського контролю, до якої слід віднести діяльність громадських рад при органах державної влади (зокрема, при Міністерстві аграрної політики та продовольства України), громадських інспекторів, проведення громадських експертиз щодо якості сільськогосподарської продукції, незалежну сертифікацію виробництва товарів та самої продукції агропромислового комплексу України.

Тому надзвичайно важливим є прийняття Закону України «Про громадський контроль» та внесення відповідних змін до Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» [11]. Зокрема, вважаємо доцільним нормативно закріпити правовий інструментарій здійснення державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності, а саме: визначити, що до правових засобів державного контролю у сфері господарської діяльності відносяться перевірка, облік (збір статистичних даних), аудит (перевірка бухгалтерської документації), ревізія (інвентаризація, перевірка наявності та стану матеріальних та матеріально-технічних цінностей), спостереження (моніторинг), контрольна закупка, вимірювання (зважування), експертиза (формальна та кваліфікаційна – якості, складу, придатності; випробування), заслуховування та прийом письмових звітів (облікових форм, декларацій), одержання пояснень (довідок, документів, матеріалів, відомостей з питань, що виникають під час державного нагляду (контролю) згідно з законом) від суб'єктів господарювання; обов'язкова публікація інформації в офіційних ЗМІ та її розміщення на офіційних сторінках органів державної влади та місцевого самоврядування; інспектування за участю представників громадськості (громадських інспекторів або

представників громадської ради); призупинення діяльності підприємства (припинення виробництва, тимчасове закриття); відбір (вилучення або обов'язкова передача представникам контролюючих органів) зразків продукції та документів, тимчасова заборона реалізації (відпуску, збуту, експорту, відкликання вже реалізованої) продукції; ліцензування (переліцензування), атестація та переатестація інспекторів та інших представників контролюючих органів, сертифікація (перевірка на відповідність ДСТУ та стандартам, технічним регламентам ЄС); внутрішній аудит (самоперевірка на запит контролюючого органу або відповідно до чинного законодавства); надання (надсилання) суб'єктам господарювання обов'язкових для виконання приписів (розпоряджень) про усунення порушень та недоліків, а також контроль за їх виконанням.

Зазначений перелік не є вичерпним, адже засоби контролю повинні бути різноманітними та різновекторними з метою забезпечення ефективності та глибини контролю.

Все це обумовлює необхідність більш детального дослідження поняття, видів та особливостей здійснення державного контролю в агропромисловому комплексі України з метою формулювання конкретних пропозицій щодо реформування адміністративного законодавства у даній сфері суспільних відносин.

ЛІТЕРАТУРА

1. Колomoєц Т.О. Адміністративне право України. Академічний курс : підручник / Т.О. Колomoєць. – К. : Юрінком Інтер, 2011. – 475 с.
2. Колomoєц Т.О. Адміністративне право України : словник термінів / за заг. ред. Т.О. Колomoєць, В.К. Колпакова ; Держ. вищ. навч. закл. «Запорізьк. нац. ун-т». – К. : Ін Юре, 2014. – 520 с.
3. Ломакіна І.Ю. Державне регулювання сільського господарства в Україні (адміністративно-правовий аспект) : автореф. дис. на здобуття наук. ступ. канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 «Адміністративне право і процес ; фінансове право ; інформаційне право» / І.Ю. Ломакіна ; Національний університет біоресурсів і природокористування України. – К., 2012. – 19 с.
4. Положення про Міністерство аграрної політики та продовольства України : затверджене Указом Президента України від 23 квітня 2011 року № 500/2011 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/500/2011/page>.
5. Про затвердження Змін до Порядку підтвердження для ввезення в Україну насіння і садивного матеріалу сортів рослин для селекційних, дослідних робіт і експонування : Наказ Міністерства аграрної політики та продовольства України від 01 липня 2015 року № 252 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/z0856-15>.
6. Кравчук М.Ю. Державний контроль у сільському господарстві України : автореф. дис. на здобуття наук. ступ. канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 «Адміністративне право і процес ; фінансове право ; інформаційне право» / М.Ю. Кравчук ; Національний університет біоресурсів і природокористування України. – Київ, 2011. – 19 с.
7. Положення про Державну інспекцію сільського господарства України : затверджене Указом Президента України від 13 квітня 2011 року № 459/2011 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/459/2011>.
8. Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади : Постанова Кабінету Міністрів України від 10 вересня 2014 року № 442 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/442-2014-p>.
9. Про ліквідацію територіальних органів Державної інспекції сільського господарства : Постанова Кабінету Міністрів України від 30 червня 2015 року № 447 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/447-2015-p>.
10. Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади : Указ Президента України від 09 грудня 2010 р. № 1085/2010 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/1085/2010>.
11. Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності : Закон України від 5 квітня 2007 року № 877-V [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/877-16/page>.

REFERENCES

1. Kolomoetz, T.O. (2011), *Administrativne pravo Ykraiinu. Akademichniy kyrs* [Administrative law of Ukraine. Academic Course], Jurinkom Inter, Kiev, Ukraine.
2. Kolomoetz, T.O. (2014), *Administrativne pravo Ykraiinu : slovnyk terminiv* [Administrative law of Ukraine : Glossary of terms], In Jure, Kiev, Ukraine.
3. Lomakina, I.J. (2012), “State regulation of agriculture in Ukraine (the administrative and legal aspects)”, Thesis abstract for Cand. Sc. (Jurisprudence), 12.00.07, Natzionalniy universitet bioresyrsiv i prirodokoristyvannia, Kiev, Ukraine.
4. “Regulations about the Ministry of Agrarian Policy and Food of Ukraine : approved by Presidential Decree of Ukraine of 23.04.2011 year № 500/2011”, available at : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/500/2011/page>.
5. “On approval of changes to the Order confirmation for import to Ukraine of seeds and garden material of plant varieties for breeding, research and display” : Order of the Ministry of Agrarian Policy and Food of Ukraine of 01.07.2015 year № 252, available at : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/z0856-15>.
6. Kravchyk, M.J. (2011), “State control in the agricultural sector of Ukraine”, Thesis abstract for Cand. Sc. (Jurisprudence), Natzionalniy universitet bioresyrsiv i prirodokoristyvannia, Kiev, Ukraine.
7. “Regulations about state inspection of agriculture in Ukraine : approved by Presidential Decree of Ukraine of 13.04.2011 year № 459/2011”, available at : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/459/2011>.
8. “About optimizing system of central bodies of executive power” : Decree of the Cabinet of Ministers of Ukraine of 10.09.2014 year № 442, available at : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/442-2014-п>.
9. “About liquidation of the territorial bodies of the State Inspectorate of Agriculture” : Decree of the Cabinet of Ministers of Ukraine of 30.06.2015 year № 447, available at : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/447-2015-п>.
10. “About optimizing system of central bodies of executive power” : Presidential Decree of Ukraine of 09.12.2010 year № 1085/2010, available at : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/1085/2010>.
11. “About bases of state supervision (control) in the sphere of economic activity” : The Law of Ukraine of 5.04.2007 year № 877-V, available at : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/877-16/page>.

УДК 351.713: 342.736

**ПОДАННЯ ЯК ФОРМА ЗВЕРНЕННЯ ДО СУДУ ОРГАНАМИ ДЕРЖАВНОЇ
ФІСКАЛЬНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ**

Мінаєва К.В., здобувач

*Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого,
вул. Пушкінська, 77, м. Харків, Україна
cather2010@inbox.ru*

Стаття присвячена розгляду такої форми звернення до суду органами державної фіскальної служби, як подання. Предмет судового розгляду при зверненні з поданням – здійснення попереднього контролю за діями, якими суттєво порушуються права громадян та юридичних осіб через надання судом дозволу на застосування примусових заходів. Автор доводить, що розгляд подання є скороченим порядком розгляду позовної заяви.

Ключові слова: звернення до суду, подання, заява, повноваження фіскальних органів.